

PB 2013, afl. 1 - Sign. - Verschoonbare termijnoverschrijding

PB 2013, afl. 1

Gegevens

Publicatie

PB 2013, afl. 1

Jaargang

2013

Trefwoorden

beroepschrift, Crisis- en herstelwet, Chw, bezwaar, beroep

Woningcorporatie ProWonen stelt dat het beroep van appellant en anderen niet-ontvankelijk is, omdat het beroepschrift in strijd met artikel 1.6, lid 2 van de Crisis- en herstelwet (Chw) geen gronden bevat. De omstandigheid dat in de rechtsmiddelenverwijzing bij het bestreden besluit niet is vermeld dat de Chw van toepassing is, is volgens Woningcorporatie ProWonen in dit geval niet verschoonbaar nu appellant en anderen worden bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener, zodat redelijkerwijs kan worden aangenomen dat appellant en anderen ervan op de hoogte waren dat na afloop van de termijn voor het instellen van beroep geen gronden meer kunnen worden aangevoerd en aangevuld. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 2 maart 2011, [zaaknummer 201006859/1/R2](#), ligt het op de weg van het bestuursorgaan om duidelijkheid te verschaffen over de rechtsmiddelen tegen een onder de reikwijdte van de Chw vallend besluit. Indien, zoals in dit geval, in de rechtsmiddelenverwijzing die in de kennisgeving van het besluit is opgenomen, niet is vermeld dat de Chw van toepassing is en dat daarom de beroepsgronden in het beroepschrift moeten worden opgenomen en na afloop van de termijn voor het instellen van beroep geen gronden kunnen worden aangevoerd, kan een belanghebbende, nu in de Chw wordt afgeweken van de Awb, in beginsel niet worden tegengeworpen dat hij de gronden van het beroep niet binnen de beroepstermijn heeft aangevoerd en hij na afloop van de beroepstermijn de beroepsgronden aanvult. Dit is slechts anders indien aannemelijk is dat de belanghebbende anderszins wist of kon weten dat na afloop van de termijn voor het instellen van beroep geen gronden meer kunnen worden aangevoerd en aangevuld. Die situatie doet zich hier niet voor. De enkele omstandigheid dat appellant en anderen worden bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener, maakt niet dat zij ondanks de beperkte rechtsmiddelenverwijzing toch hadden moeten uitgaan van toepasselijkheid van de Chw. Voor zover Woningcorporatie ProWonen in dit verband wijst op de uitspraak van de Afdeling van 21 september 2011, [zaaknummer 201010355/1/H2](#), wordt overwogen dat uit deze uitspraak volgt dat indien sprake is van bijstand door een professionele rechtsbijstandverlener dit niet zonder meer aan de verschoonbaarheid bij schending van een wettelijk voorschrift in de weg staat.

Noot van de redacteur (RB)

Zoals inmiddels wel bekend, is in artikel 1.6 lid 2 en artikel 1.6a Chw de mogelijkheid van een pro-forma beroepschrift uitgesloten. Dat heeft alles te maken met het versnellen van bestuursrechtelijke procedures, waarvoor de Chw deels in het leven is geroepen. Terzijde merk ik overigens op dat de Chw een blijvend karakter krijgt nu deze wet permanent wordt. De Chw,

die een tijdelijk karakter had en oorspronkelijk tot 1 januari 2014 zou gelden, wordt voor onbepaalde tijd verlengd. In de wet is dus bepaald dat bij de bekendmaking van het besluit moet worden vermeld dat de beroepsgronden in het beroepschrift worden opgenomen en dat na afloop van de beroepstermijn geen nieuwe gronden meer kunnen worden aangevuld. Deze laatste rechtsmiddelenverwijzing ontbrak echter in dit geval. Juist nu in de Chw wordt afgeweken van de Awb, kan appellant in beginsel niet worden tegengeworpen dat hij de gronden van het beroep niet binnen de beroepstermijn heeft aangevoerd en hij na afloop van de beroepstermijn de beroepsgronden alsnog aanvult. Zie daarover onder andere ABRvS 16 februari 2011, BR 2011, 60 en ABRvS 23 februari 2011, AB 2011, 79. Dit is slechts anders indien aannemelijk is dat de belanghebbende wist of kon weten dat na afloop van de termijn geen gronden kunnen worden aangevoerd. ProWonen stelt zich op het standpunt dat appellant dat had kunnen weten nu hij werd bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener. Op zichzelf is dat argument niet zo vreemd, nu van een professionele rechtsbijstandverlener meer mag worden verwacht dan van een 'leek'. Toch gaat de Afdeling niet mee in die gedachte. Ondanks het feit dat appellant en anderen worden bijgestaan door een professionele rechtsbijstandverlener, maakt dit niet dat zij ondanks de beperkte rechtsmiddelenverwijzing toch hadden moeten uitgaan van toepasselijkheid van de Chw. Appellanten hebben alsnog gelegenheid gekregen om de gronden van het beroep aan te vullen. Een tamelijk burgervriendelijke benadering van de Afdeling. In het algemeen is sprake van een strengere toets. Zie bijvoorbeeld ABRvS 21 september 2011, [zaaknummer 201010355/1/H2](#): "Bij een professionele rechtsbijstandverlener mag kennis omtrent het in te stellen rechtsmiddel en de daarvoor geldende termijn immers worden verondersteld en diens kennis kan in dit verband aan de belanghebbende worden toegerekend. (...) Voor het aannemen van verschoonbaarheid kan evenwel, ook indien de belanghebbende bijstand heeft van een professionele rechtsbijstandverlener, aanleiding bestaan indien gerede twijfel mogelijk is omtrent het besluitkarakter van het door het bestuursorgaan aan die belanghebbende toegezonden stuk". Of in casus sprake is van dat laatste valt uit de afspraak niet af te leiden. Kennelijk wenst de Afdeling toch vooral soepel te zijn in het geval van het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing. Zeker daar waar het van de Awb afwijkende bepalingen betreft.

(ABRvS 7 november 2012, [zaaknummer 201202930/1/R2](#))